Velkokněžna - Neckář, Václav

```
E7        A
Jeden můj správný strýček, dej mu pámbů klid,
                       E7
za moře vodjel, když byl mlád.
          A
Můj Bože, prej byl léta od života bit,
         E7            A
důkladně poznal, co je hlad.

              E7
Jen dík tomu, že uměl riziko nést,
            A
že se nedal nepřízní vosudu svést.
        D                   A
Že uměl sázet a hrát karty, osud mu přál,
            E7                 A
za pár roků v přístavu zámožný stál.
             E7
Hudba hrála, v dálce už ztrácel se břeh,
                     A
když, když tu náhle strýček, až zatajil dech.
        D                  A
Zasněná tvář, tělo bohyně, ve vánku šál,
               E7                   A
loď už přístav vopouští, příběh jde dál.


Kajuta první třídy, malý lodní bar,
polibky, počítání hvězd,
steward, přines, přines velkokněžně kaviár,
slavíme setkání dvou cest.

Monte Carlo, apartmán, závodní stáj,
velkokněžně růže a ty, hudbo, hraj!
Snad ještě týden, snad týdny dva, kdo by se ptal
ještě jeden valčík a skončí hudba.

Do šekové knížky na poslední list,
dopis, který nikdo už nebude číst.
A ze dna kufříku browningu kratičký blesk
slunce rychle zapadá, zapadá, pardon!
zapadá, den ztrácí lesk.
```